

ת"פ 11790/11/17 - מדינת ישראל נגד אדוארד אגאיב - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

22 דצמבר 2019

ת"פ 11790-11-17 מדינת ישראל נ' אגאיב

ת"פ 26521-01-18 מדינת ישראל נ' אגאיב

ת"פ 59195-10-17 מדינת ישראל נ' אגאיב

ת"פ 6828-05-17 מדינת ישראל נ' אגאיב

בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית הנשיאה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד חן נוב - נוכח

נגד

הנאשם

אדוארד אגאיב - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד איתמר סיוון - נוכח

גזר דין

ביום 16.07.2019, לאחר שטענו הצדדים לעונש, נשלח הנאשם על ידי בית המשפט, לממונה על עבודות השירות על מנת שתתקבל חוות דעת בעניינו, וזאת על מנת שמלוא התמונה תיפרס בפני בית המשפט עובר למתן גזר הדין. יחד עם זאת, עד למועד הדין היום, טרם התקבלה חוות דעת סופית מטעם הממונה (בשל עיכוב בקבלת חו"ד ממשרתת ישראל). בד בבד, בית המשפט התפנה למלאכת גזירת הדין, ולאחר ששקלתי בכובד ראש את מכלול השיקולים, מצאתי כי ממילא אין מקום להשית על הנאשם עונש שירוצה בעבודות שירות, כך שאין עוד טעם להמתין לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בנסיבות אלה, בית המשפט ימסור כעת את גזר הדין לצדדים.

רקע עובדתי

א.

1. על פי המתואר בכתב האישום, במסגרת ת"פ 11790-11-17, ביום 01.11.2017 בסמוך לשעה 12:20, התפרץ הנאשם לדירתה של המתלוננת בעיר שדרות בכך שטיפס על מדחס החלון (התלוי מתחת לאדן החלון), עקר את כנף חלון הסלון מצדו התחתון, פירק מספר רפרפות, פתח את החלון מבפנים, ונכנס לדירה בכוונה לבצע גניבה. מיד ובסמוך, נשא ונטל הנאשם מהמגירה בחדר השינה שבדירה תכשיטים שונים ובהם, שרשראות; עגילים; טבעות; ותליונים שונים.
2. הנאשם הודה במיחוס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **התפרצות למגורים** לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ו**גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
3. הנאשם צרף שלושה תיקים כדלקמן: ת"פ 26521-01-18; ת"פ 59195-10-17; ות"פ 6828-05-17.
4. במסגרת ת"פ 26521-01-18, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לפיו, בין יום 25.07.2017 ליום 26.07.2017, התפרץ הנאשם למחסן אשר שייך למתלוננת והמצוי בעיר שדרות, בכך שחתך את "אוזן" מנעול הדלת בעזרת קטר ונכנס למחסן בכוונה לבצע גניבה.
5. מיד ובסמוך לכך, נשא ונטל הנאשם מהמחסן אופניים חשמליים ורתכת ובהמשך לכך, מכר הרכוש הגנוב לאחר תמורת סך של 800 ₪.
6. הנאשם הודה במיחוס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **פריצה לבניין שאינו דירה**.

עמוד 1

- וביצוע גניבה** לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין.
7. במסגרת ת"פ 59195-10-17, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לפיו, ביום 27.07.2017, גנב הנאשם תוכי מסוג "ג'קו" שהיה בתוך כלוב וששוויו נאמד ב 4,000 ₪.
8. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
9. במסגרת ת"פ 6828-05-17, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לפיו, ביום 19.09.2016, בסמוך לשעה 10:00, נכנס הנאשם לדירה בשדרות, פתח את הדלת ונכנס לדירה בכוונה לבצע גניבה או פשע.
10. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **כניסה לבית מגורים לבצע עבירה** לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין.
11. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש, אך הוסכם כי עובר לגזירת הדין יופנה הנאשם לשירות המבחן, תוך שכל צד יטען לעונש כראות עיניו.
12. בעניינו של הנאשם התקבלו **ארבעה תסקירים** מאת שירות המבחן, ובסופם המלצה לבכר את הפן השיקומי בעניינו, ולהורות על ענישה בדמות צו מבחן לצד מאסר מותנה. בגופם של התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו של הנאשם, ההיסטוריה העבריינית שלו, הניסיונות הטיפוליים הקודמים ועל ההליך הטיפולי שעבר הנאשם במסגרת התיקים שבגינם הוא נותן את הדין כיום. מטעמים מובנים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, ולאותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש עוד אתייחס בהרחבה בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

13. בא כוח המאשימה פירט את מעשיו של הנאשם, ועמד על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הנסיבות המחמירות שנלוו אליהם. כמו כן, הלה טען כי יש לראות במעשיו של הנאשם בכל כתב אישום כאירוע נפרד, ועל כן עתר לקבוע שלושה מתחמי ענישה נפרדים. בהמשך, נטען כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, ומכאן שיש מקום לסטות בעניינו לקולא ממתחמי הענישה ולהשית עליו עונש כולל בדמות מאסר בן 9 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לצד פיצוי משמעותי לנפגעי העבירות; צו מבחן; ומאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים.
14. מנגד, בא כוח הנאשם טען כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד, שבגיניו יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד. לצד אלה, הסנגור הסכים למתחמים שהוצגו על ידי המאשימה, אלא שלטענתו במקרה הנדון יש לסטות מהם לקולא. את עיקר יהבה בנושא זה, השליכה ההגנה על ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם, ובסופו של דבר, ביקשה ההגנה לבכר את שיקול השיקום, ולאמץ במלואה את המלצתו העונשית של שירות המבחן, שמשמעה הסתפקות בהעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה ומאסר מותנה.
15. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו; התנצל בפני קורבנות העבירות; וביקש מבית המשפט שיתחשב בו לעניין העונש, וכל זאת תוך שהפנה להליך השיקומי הממושך שעבר ועודנו עובר עד היום.

דין והכרעה

16. ראשית חוכמה אציין, כי משנתתי דעתי ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "**עניין דלאל**"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), באתי לכלל מסקנה כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד.
17. והדברים אמורים בשים לב לעובדה כי עסקינן בשלושה מעשי התפרצות ובשני מעשי גניבה שבוצעו

בסמיכות יחסית של זמן- וליתר דיוק, בתוך תקופה של שנה וחודשיים- וכאשר כל האירועים בוצעו בעיר שדרות. בנסיבות אלה, שוכנעתי כי המדובר במסכת עבריינית אחת ושמאחוריה עומד תכנון מוקדם אחד. בהינתן כל האמור, כך לדידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל אישום כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

18. ממילא יצוין, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו לדבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013)).
19. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

20. בנקודה זו יצוין, כי ההגנה לא חלקה על מתחמי הענישה אשר הוצגו על ידי המאשימה, ומיקדה טיעוניה בנימוקים לסטות הימנו לקולא בשל שיקולי שיקום. הגם שכך, אדרש ולו בקליפת האגוז לשיקולים הרלוונטיים בעניין זה. וכך, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
21. בעצם ביצוע **עבירות ההתפרצות והגניבה**, פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על קניינו ועל תחושת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שנגרם לקורבנות עצמם, עבירות אלו אף מביאות ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת ההתפרצות טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות שכן, יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל, (31.12.2008)); ודבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל, (08.01.2010) שאמנים נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברי כי כוחם יפה אף לענייננו). בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח כמותן של העבירות, מהותו הסנטימנטלי של הרכוש שנגנב בחלק מהמקרים, סבורתני כי במקרה הנדון, מצויה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** ברף שאיננו נמוך כל עיקר.
22. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לעובדה כי אין עסקינן בעבירות שנעשו בתחום ניכר, במרמה, או תוך ניצול יחסי אמון. אם כי, בצורה אינהרנטית כמעט, ברי כי קדם למעשים תכנון מוקדם, ולו במידה כזו או אחרת. מנגד ולחומרה, יש ליתן את הדעת לכך כי מעשי ההתפרצויות בשניים מהמקרים בוצעו בשעות היום, מה שמעלה מראש את הסיכון שמא הנאשם ייתקל במי מדיירי הדירה, מה שבתורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עוד ולחומרה, בית המשפט שוקל את העובדה שמתוך הדירה הראשונה שאליה התפרץ הנאשם, הלה גנב תכשיטים שונים (ובהם, שרשראות, טבעות, ותליונים); מתוך הדירה השנייה אליה התפרץ גנב הנאשם אופניים חשמליים ורתכת (שבהמשך הנאשם מכרם לאחר וקיבל תמורתם 800 ₪); ומתוך הדירה השלישית הלה גנב תוכי ששווי 4,000 ₪, כאשר ברי כי בעצם גניבתו, גרם הנאשם לנזק שאיננו כלכלי גרידא. כך גם ייאמר באשר לנזק שגרם הנאשם לרכוש ששווי לא פורש בכתבי האישום, שכן מטבע הדברים, לא אחת יש שתכשיטים ואופניים חשמליים עשויים להיות בעלי ערך סנטימנטלי רב עבור הבעלים.
23. מנגד ולקולא, נתתי דעתי לכך כי מיד עם חקירתו של הנאשם במשטרה הלה ביקש כי החקירה תופסק על מנת להשיב למתלוננת התכשיטים שנגנבו על ידו -דבר שיש בו כדי להעיד על כך כי הלה התחרט על מעשיו.

כמו כן לא נעלם מעיני כי מיד לאחר גניבת התוכי הנאשם הוכה נמרצות על ידי אחר (ישראל) וכי בגין מעשיו אלו, האחרון הועמד לדין בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (ואולם בסופו של דבר כתב האישום כנגדו נמחק (נ/1)). לבסוף ייאמר, כי אין חולק על כך שבעת ביצוע העבירות היה הנאשם מכור לסמים, בהינתן אלה, ניסיון החיים והשכל הישר מורנו כי חסרון כיס והרצון לממן את מנת הסם הבאה היא שהניעה את הנאשם לביצוע המעשים המיוחסים לו.

24.

ברוח הדברים האמורים, ובכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה טען בשירות המבחן כי בעברו הוא נאלץ להתמודד עם קשיים רגשיים רבים באמצעות צריכת סמים והם שהביאו אותו לביצוע העבירות הנדונות. לדבריו, בהיותו בשנות העשרים לחייו, היה מעורב באירוע טראומטי, במהלכו נרצח חברו הקרוב ביותר, וכי בעקבות אירוע זה, התדרדר מצבו הרגשי והוא העמיק התמכרותו לסמים והחל לנהל אורח חיים שולי ובלתי יציב. ואם לא די באלה-הרי שבהמשך הדרך, חבר נוסף של הנאשם נהרג בתאונת דרכים, דבר שהוביל להתדרדרות נוספת במצבו. לצד אלה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא לוקח אחריות על מעשיו ואולם הסמים סייעו לו להקהות את רגשותיו והחרדות בהם היה נתון. דברים אלה, אף עולים בקנה אחד עם הערכת השירות לפיה, הנאשם החל להשתמש בסמים במטרה להתמודד עם קשייו (בהעדר דמויות סמכות), וכי מצב זה הסלים לאחר רצח חברו, שאז התמכרותו לסמים הועמקה כמו גם מעורבותו הפלילית. ברי שאין בדברים אלו כדי לשמש הצדקה למעשיו או כדי להפחית מחומרם. ועדיין, נדמה כי אין דינו של אדם המבקש לפגוע בקניינו של הזולת אך כדי להעשיר את קופתו ולהעצים את רווחתו, כדין אדם המבצע עבירות רכוש מתוך מצוקה אמיתית, הגם אם זו נובעת עקב שימוש בסמים.

25.

בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות ממין זה שבהן הורשע הנאשם סקירת הפסיקה מעלה כי **בדרך כלל** בגין צבר עבירות פריצה התפרצות וגניבה - מושתים על הנאשמים השונים ענישה שברף התחתון שלה הינה בדמות מאסר בפועל (ראו לעניין זה: רע"פ 8637/14 **עבאסינ' מדינת ישראל** (13.01.2015); רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.02.2014); ע"פ (מרכז) 25183-10-16 **טומצ'וק נ' מדינת ישראל** (1.01.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 46412-09-16 **מדינת ישראל נ' מסנאו מקונן** (18.04.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 21560-11-12 **מדינת ישראל נ' פלונית** (07.09.2014).

26.

עוד אציין, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמא, בפסיקה אליה הפנתה המאשימה (רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.04.2018)), כפי שציינה ההגנה, דובר בנאשם אשר ביצע את העבירות באופן מתוכנן, מתוחכם ומאורגן, כאשר במהלך חודשיים עובר לביצוע העבירות, הלה ביצע תצפיות על הבית אליו התפרץ מאוחר יותר. כמו כן, בסמוך לביצוע העבירה הנאשם התקשר לבעלת הבית, כשהוא מתחזה לפועל, בבקשה שתצא מביתה. וכל זאת בשונה בתכלית השוני מהמקרה שלפניי, וברי - כי יש לתת לכך משקל בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירה וקביעת מתחם העונש ההולם.

27.

על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). כך למשל, ברי כי אין דינו של נאשם אשר התפרץ לדירת מגורים או לבית עסק, בדרך מתוחכמת ותוך ניצול יחסי אמון, וגנב מתוכו ציוד בשווי מאות אלפי שקלים, כדינו של מי שהתפרץ לדירת מגורים לבית עסק בכך ששבר את החלון, נכנס פנימה, וגנב רכוש ששווי אינו גבוה באופן מיוחד. בדומה, גם לא יהיה

דומה עונשו של מי שנעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירה והיכה על חטא, לעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמנע מלקבל אחריות ונעדר כל אופק טיפולי. לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).

28. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט, ובייחוד בשים לב להצטברות של העבירות, לאופיין, ולאופיו ושוויו של הרכוש שנגנב על ידי הנאשם, הריני קובעת **כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין 14 לבין 28 חודשים מאסר בפועל.**

ד. שאלת הסטייה לקולא מהמתחם

29. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם. ומן התם אל הכא, במקרה הנדון עסקינן בנאשם מכור לסמים אשר במשך כעשור שב ומבצע עבירות רכוש, אלימות ועבירות נוספות, כאשר עונשי המאסר שהושתו עליו לא הועילו, שכן באפקט "הדלת המסתובבת", בכל פעם עם שחרורו מריצוי עונש מאסר, הוא הקפיד לבצע עבירות נוספות ולשוב אל בין כתלי בית הסוהר (וכבר הספיק לרצות בעברו שני מאסרים מאחורי סורג ובריח) (ואפנה בעניין זה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם - **ת/3**). והנה עתה, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם שולב עוד בינואר 2018, **בקהילה הטיפולית "אילנות"**. כפי שנמסר מגורמי הטיפול, הנאשם סיים בהצלחה את ההליך הטיפולי בקהילה הטיפולית לטיפול בבעיית התמכרותו לסמים. גורמי הטיפול בקהילה מסרו כי השתלבותו של הנאשם בתכנית הטיפולית הייתה חיובית בכל המישורים, הוא השתתף בה בצורה פעילה ועמד בכל כללי התכנית, תוך שערך מאמצים לייצר אלטרנטיבות לדפוסיו המכשילים וכי הלה בצע משימות באופן ראוי וחיובי והראה יכולת התמדה והסתגלות בעבודה במסגרת מפעל "סימונס" בכפר סבא.
30. לצד האמור, הנאשם לא הסתפק באותו הליך טיפולי אינטנסיבי שעבר במשך תקופה ממושכת במסגרת הקהילה הטיפולית, אלא שלאחר שהופנה לשם על ידי שירות המבחן, הוא המשיך את ההליך השיקומי במסגרת **היחידה להתמכרויות בראשון לציון**, ומסר בדיקות שתן המצביעות על **הימנעות משימוש בסמים**. בהמשך לאמור, גם שירות המבחן עצמו, מסר כי הנאשם מבטא נכונות ומוטיבציה להמשיך הקשר הטיפולי במסגרת קבוצתית שתעניק לו כלים אדפטיביים להתמודדות בסיטואציות עכשוויות ועתידיות שעשויות להתרחש במהלך חייו במצבים שונים, בין היתר בעתות משבר וקושי. משכך, המליץ שירות המבחן על השתתפותו במבחן במהלכו יעמוד השירות בקשר רציף עם הנאשם ויעקוב אחר מצבו.
31. לאור כל אלה - מקום בו הנאשם השתתף במשך חודשים ארוכים בהליך טיפולי אינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית, ואת זאת עשה על הצד הטוב ביותר, ומבלי שהתעלמתי מכך כי ההליך הטיפולי האמור ידע עליות ומורדות האופייניות להליך טיפולי במסגרת טיפולית סגורה ואינטנסיבית של גמילה, וכאשר גם לאחר שסיים בהצלחה את ההליך הטיפולי בקהילה הוא ממשיך בהליך הטיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות בראשון לציון ועם שירות המבחן, וכל העת שומר על ניקיון מסמים - הרי ששוכנעתי כי אף אם הנאשם טרם השתקם ונגמל משימוש בסמים באופן מלא, הרי שלמצער קיים סיכוי ממשי שהוא יעשה כן בעתיד הנגלה לעין, ומכאן שמצאתי כי יהא זה מוצדק לסטות בעניינו לקולא ממתחם העונש ההולם אשר קבעתי מעלה.
32. כאן אף ניתן להוסיף, הגם אם אין בכך נימוק לסטייה לקולא ממתחמי הענישה כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע עליהם חרטה כנה. כמו כן, הנאשם הודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף חשוב מכך - ייתר את הצורך בהעדת המתלוננים בתיק, כך גם, ניתן לשקול את הפגיעה שנגרמה לנאשם עקב ביצוע העבירות, והכוונה לאותה תקופה, בת כחודשיים ימים, שבה היה עצור בתיק זה מאחורי סורג ובריח. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד, וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה

במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין. את כל אלה, כמו גם את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

34. בטרם חתימת גזר הדין, אציין כי בכל מקרה מלאכת גזירת הדין איננה מלאכה קלה כל עיקר. אולם בתיק זה - כאשר מצד אחד, ניצבים מעשיו החמורים של הנאשם, מעשים שברגיל ראויים לענישה מחמירה; ומצד שני, ניצבות נסיבותיו הייחודיות של הנאשם - נדמה כי מלאכה זו הפכה לקשה עוד יותר, ואף אודה ולא אבוש כי לתוצאה הסופית הגעתי לא בלי התלבטות והתחבטות. ויודגש, התוצאה האמורה חריגה היא ואינה משקפת את מדיניות הענישה בעבירות אלה, ושאלמלא הנסיבות הייחודיות והחריגות של הנאשם מן הנמנע היה להגיע אליה. ברוח הדברים האמורים יצוין, כי בית המשפט לא מתעלם ולו לרגע מעברו הפלילי המכביד של הנאשם, מהנסיבות המחמירות הנלוות למעשיו ומהפגיעה שנגרמה לקורבנות. עם זאת, דומני כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל (ולו לריצו בעבודות שירות), שיקטע את הליך השיקום המרשים שאותו הוא עובר, אמנם תביא את עקרון הגמול על סיפוקו, אולם האינטרס הכללי של הציבור - לקבל לשורותיו אדם נקי מסמים, שומר חוק ויצרני - יצא עם ידו על התחונה (ראו והשוו וראו לדבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, (10.09.2006)).

35. אם כי, אדגיש ואבהיר לנאשם: כהמלצת שירות המבחן אשית עליו במסגרת גזר הדין צו מבחן. ומכאן, שיהיה על הנאשם להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן, ובכלל זה להעמיק את הליך הגמילה, לשמור על ניקיון מסמים, ועוד. ככל שהנאשם ישוב לסורו וישתמש בסמים, כי אז יש להניח שתבקש הפקעת צו המבחן. או אז, יאבדו שיקולי השיקום את משקלם ולא יהיה מנוס אלא לבכר את יתר שיקולי הענישה - מה שבתורו עלול להביא להשתת עונש מחמיר. לצד חיזוק ידיו של הנאשם על ידי בית המשפט להמשיך בהליך הטיפול, מן הראוי כי גם הדברים האמורים בפסקה זו ירחפו מעל ראשו כל העת.

36. בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו לעניין העונש וסברותני כי במקרה זה לא ניתן להסתפק אך ורק בענישה בדמות צו מבחן לצד מאסר מותנה. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים.

37. באשר לרכיב הפיצוי, אציין כי הפגיעה שנגרמה לקורבנות תאוזן במקרה הנדון עם מצבו הכלכלי של הנאשם, ובשים לב לכל המפורט בגזר דין זה, ועל מנת לחזק את ידיו, אף אמנע מלהשית עליו קנס.

38. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **צו של"צ בהיקף של 350 שעות.**

שירות המבחן ימציא תכנית לביצוע השל"צ תוך 30 יום מהיום. לאחר קבלת התכנית, כאשר אותה וזאת ללא צורך לקיים דיון נוסף.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו השל"צ וצו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפרט הזה.

העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ג. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.**

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. פיצוי בסך 500 ₪ למתלוננת בת"פ 11790-11-17 ע"ת/2.

ו. פיצוי בסך 800 ₪ למתלוננת בת"פ 26521-01-18 ע"ת/1.

ז. פיצוי בסך 4,000 ₪ למתלונן בת"פ 59195-10-17 ע"ת/1.

ח. פיצוי בסך 250 ₪ למתלוננת בת"פ 6828-05-17 ע"ת/1.

הפיצויים יקוזזו מסכום ההפקדה שהופקדה על ידי המפקיד/ה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה והיתרה תשולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

מצ"ב טופס פרטי ניזוקים.

ט. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 7,500 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת רכוש וזאת לתקופה של שלוש שנים מהיום.

לא תיחתם ההתחייבות תוך 7, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ניתן צו להשבת המוצגים - תכשיטים: עגילים, שעונים, טבעות, צמידים - לבעליהם, בכפוף לחלוף תקופת הערעור. בהעדר דרישה בתוך 60 יום, ניתן בזאת אישור לרשם לחלט המוצגים.

ניתן בזאת צו להשבת המוצגים - נעליים וטלפון נייד מסוג גלאקסי 7 - לבעליהם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד כסלו תש"פ, 22 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב בסכום של 7,500 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע עבירות כמפורט בגזר הדין.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

עמוד 7

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תש"פ,
22/12/2019 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי מאייר, שופטת
סגנית נשיאה